

Parasha 48 Haftarah

Jesaja

Kapittel 51

¹² Jeg, ja, Jeg er Den som trøster dere. Hvem er du som frykter for en mann som skal dø, og for et menneskebarn som skal bli lik gress. ¹³ Du glemmer YHVH din Skaper, som strakk ut himmelen og grunnfestet jorden. Hver dag har du vært redd hele tiden for undertrykkerens vrede, når han gjorde seg klar til å ødelegge. Hvor er undertrykkerens vrede? ¹⁴ Fangen i lenker skynder seg så han kan bli løst, så han ikke skal dø til ødeleggelse, så han ikke skal mangle brød. ¹⁵ Jeg er YHVH din Elåhim, som satte havet i opprør så bølgene buldret. YHVH tzevaat er Hans navn. ¹⁶ Jeg har lagt Mine ord i din munn. Jeg har dekket deg med skyggen fra Min hånd, så Jeg kan plante himmelen, grunnfeste jorden og si til Tzijån : «Du er Mitt folk.»

¹⁷ Våkn opp, våkn opp! Stå opp, Jeroshalajim, du som av YHVHs hånd har fått drikke av Hans vredes beger. Du har drukket skålen fra beruselsens beger og tømt det helt. ¹⁸ Blant alle sønnene hun har født, er det ingen til å lede henne. Det er ingen som tar henne i hånden blant alle sønnene hun har fostret. ¹⁹ Begge disse tingene har rammet deg. Hvem synes synd på deg? Ødeleggelse og undergang, hungersnød og sverd, hvordan skal Jeg trøste deg? ²⁰ Dine sønner er utmattet, de ligger ved alle gatehjørnene, som en antilope i et garn. De er fulle av YHVHs vrede, av din Elåhims trussel. ²¹ Hør derfor dette, du som er elendig og drukken, men ikke av vin. ²² Så sier din Adånaj YHVH og din Elåhim, som fører saken for sitt folk: Se, Jeg har tatt ut beruselsens beger av din hånd, skålen fra Mitt vredes beger, du skal aldri mer drikke av den. ²³ Men Jeg skal gi det over i hånden på dem som plager deg, de som sa til din sjel: «Legg deg ned, så vi kan gå over deg.» Du har lagt din rygg som jorden, som en gate, for dem som går på den.

Kapittel 52

¹ Våkn opp, våkn opp! Kle på deg din styrke, Tzijån ! Kle på deg dine høytidsklær, Jeroshalajim, du, den hellige by! For aldri mer skal noen uomskåren eller uren komme inn i deg ² Rist av deg støvet, reis deg opp! Innta ditt sete, Jeroshalajim! Løs deg fra båndene om din hals, du fangne Tzijåns datter! ³ For så sier YHVH: For ingenting ble dere solgt, og uten penger skal dere bli forløst. ⁴ For så sier Adånaj YHVH: I den første tid dro Mitt folk ned til Mitsrajim for å bo der. Så ble dere undertrykt av Ashor uten noen grunn. ⁵ Så hva har Jeg nå her å gjøre, sier YHVH, siden Mitt folk er ført bort for ingenting? De som hersker over ham, brøler, sier YHVH. Hver dag spottes Mitt navn hele tiden. ⁶ Derfor skal Mitt folk lære å kjenne Mitt navn. På den dagen skal de derfor forstå at Jeg er Han som taler: «Se, det er Jeg.»

⁷ Å, hvor vakre hans føtter er på fjellene, den som forkynner evangeliet, den som bringer bud om fred, som forkynner evangeliet om gode nyheter, som bringer bud om frelse, som sier til Tzijån : «Din Elåhim er konge!» ⁸ Dine vektere løfter sin røst, de jubler alle sammen.

For like for sine øyne skal de se når YHVV fører Tzifan tilbake. ⁹ Bryt ut i samstemmig jubel, dere Jeroshalajims ruiner! For YHVV trøster sitt folk, Han forløser Jeroshalajim. ¹⁰ YHVV har vist sin hellige arm for øynene på alle folkeslagene. Alle jordens ender skal se vår Elåhims frelse. ¹¹ Bryt opp! Bryt opp! Dra ut derfra, ikke rør noe urent! Dra ut fra den, rens dere, dere som bærer YHVHs redskaper. ¹² For dere skal ikke dra ut i hast og ikke dra som om dere flykter av sted. For YHVV skal gå foran dere, og Israels Elåhim skal følge bak dere.

¹³ Se, Min Tjener skal gå fram i visdom. Han skal opphøyes, bli oppløftet og være meget høy.

¹⁴ På samme måten som mange ble forferdet over deg – for Han var mishandlet så Han ikke var som en mann å se til, av skikkelse var Han ikke lik andre menneskebarn. ¹⁵ Slik skal Han bestenke mange folkeslag. Konger skal lukke sin munn for Ham. For det som ikke var fortalt dem, det får de se. Det de ikke hadde hørt, forstår de nå.

Kapittel 53

¹ Hvem trodde det budskapet vi hørte? For hvem ble YHVHs arm åpenbart? ² For Han skjøt opp som en spire for Hans ansikt, som et rotskudd ut av tørr jord. Han hadde ingen vakker skikkelse og ingen herlighet. Når vi så Ham, fikk vi ingen glede i synet av Ham. ³ Han var foraktet og forkastet av mennesker, en smertenes mann, vel kjent med sykdom. Folk skjulte sitt ansikt for Ham. Han var foraktet, og vi regnet Ham for intet.

⁴ Sannelig, det var våre sykdommer Han tok på seg, det var våre smerter Han bar, mens vi regnet Ham som rammet, slått av Elåhim og gjort elendig. ⁵ Men Han ble såret for våre overtredelser, Han ble knust for våre misgjerninger. Straffen for at vi skulle få fred, rammet Ham, og ved Hans sår har vi fått legedom.

⁶ Vi fór alle vill som får. Vi vendte oss hver til sin vei. Misgjerningen vi alle var skyld i, la YHVV på Ham.

⁷ Han ble mishandlet og fornæret, likevel åpnet Han ikke sin munn. Lik et lam ble Han ledet bort for å slaktes. Slik en sau tier for den som klipper den, slik åpnet Han ikke sin munn.

⁸ Ved trengsel og dom ble Han tatt bort. Men da Han ble revet bort fra de levendes land, hvem i Hans slektsledd var det som aktet på at Han ble rammet for Mitt folks overtredelses skyld? ⁹ Han ga Ham Hans grav blant ugudelige, men hos en rik var Han i sin død, for Han hadde ikke gjort noen voldsgjerning og det var ikke svik i Hans munn.

¹⁰ Men det var etter YHVHs velbehag å knuse Ham. Han slo Ham med sykdom. Ved at Du gjorde Hans sjel til skyldoffer, skal Han få se slekten, og Han får mange dager. Det YHVV har velbehag i, har framgang i Hans hånd. ¹¹ Fordi Hans sjel har hatt møye skal, Han se det og mettes. Ved at de kjenner Ham, skal Min rettferdige Tjener rettferdiggjøre mange, for Han har båret deres misgjerninger. ¹² Derfor skal Jeg gi Ham de mange til del, og Han skal få de sterke som bytte, fordi Han utøste sin sjel like til døden, og Han ble regnet blant overtredere. Han bar manges synd, og gikk i forbønn for overtredere.